

Valdis Artavs un Gunārs Bērziņš

Esam Eiropā līdz kaklam

21.174

JAKUBĀNA UN HÄNBERGA BIBLIOTĒKA

Valdis Artavs un Gunārs Bērziņš

Esam Eiropā līdz kaklam

RĪGA
JAKUBĀNA UN HÄNBERGA
BIBLIOTĒKA
1994

Vienmēr gadās kāda liga, –
Gaidām daudz, bet sanāk pīga.
To, lūk, bildītēs un dzejā
Vēstis jums šī epopeja.

Nu tik pērciet to un lasiet!
Visās grāmatnīcās prasiet.
Bet, ja saka – nav, tad raudiet,
Bodi uzpridzināt draudiet.
Pārdevēji, protams, bīsies,
Eksemplārs jums atradīsies!

Te tev
nu bija!

Ādams uzmundrina Trīni:
– Būs mums, večiņ, apelsīni.
Ja jau Valdis Birkavs saka,
Tad tā lieta ir kā makā!

Abi, paņēmuši maisu,
Aizčāpo pa svaigu gaisu,
Saukdami ar skaļu muti:
– Kur tie mūsu frutti–tutti?

Sociālais aprūpētājs
Tā kā spārnus rokas mētā:
– Tūliņ došu, turiet sauju!
Kur tad es lai viņus rauju?

Tantiņa uz ielas stūra
Met ar roku šiem no būra:
– Pokupaite apelsīni
Iz Paļerma i Turīni!

Ādams izšķīries par domu
Sūtīt sūdzību uz Romu:
«Pienāk jūsu apelsīni,
Tikai ne jau man ar Trīni!»

Veselība tiesām dārga

Vaid un mokās tante Grieta,
Sāp tai dikti jostasvieta.
Masier's saka: – Divi lati.
Ja par dārgu – masē pati.

Tiklīdz miers ar jostasvietu,
Zobu sāpe moka Grietu.
Sastingst mute, vērtā plati:
Viena plomba – pieci lati!

Bet, kad pierimuši zobi,
Makā atkal jauni robi.
Sirds tai grab kā veci rati,
Viena šprice – desmit lati!

Kaimiņš Ādams smeļ par Grietu:
– Varu ieteikt labu lietu:
Kamēr dzīva, skrien pēc vīna,
Izgērbs tevi medicīna.

Prognoze ik dienas mainās,
Tantei nav nekādas vainas.
Ierauj viņa mazu graķi,
Uzdzied divatā ar kaķi.

Nauda un banda

Meitenes, kas gaida zvanu,
Cer uz greznu uzņemšanu.
Taču laba klientūra
Nesvaidās uz katra stūra.

Kaimiņmājas puika Tedis
Joko, draugus ciemos vedis.
Uzdod, meiču aicinādams,
Adresi, kur dzīvo Ādams.

Trīne pārnākusi brīnās:
Vecais meičas skavās cīnās.
– Nesaucu es tevi, trakā,
Nav ne santīma man makā!

Trīne, paņēmusi kruķi,
Izvada uz ielas skuķi:
– Es tev došu desmit latus!
Noraušu no galvas matus!

– Stāsti, vecais, kā tur bija?
– Mīļo sieviņ, komēdija.
– Vēlreiz manišu to skuķi,
Pašam sadošu ar kruķi!

Gardēži

Kungs ar kundzi sēž pie galda.
Tiem, kā redzams, dzīve salda:
Abi miesās uzburbuši,
Galdā banāni un zuši.

Buldogs glauns ar nepatiku,
Aplūkojis kaulu pliku,
Saka plušķim: – Es gan riju
Tikai angļu pedigriju.

Tiekas divi lepmi kiskas.
Abi, protams, slavē Whiskas,
Cik tur esot minerāļu,
Tauku, vitamīnu, sāļu...

Divi veči sarunājas,
Abi knapi velkot kājas:
– Šodien nogaršosim kisku,
Kas ir nobarots ar visku.

Kungi izsludina balvu.
«Nozagts suns ar melnu spalvu»,
«Kaķis pazudis» – Ak, bēdas!
Miljons tam, kas sadzīs pēdas!

Vau!
Kam te
biļetes nav?

Vai tie jaunieši, vai kraķi,
Katrs otrais brauc pa zaķi.
Jāpieņem ir stingri mēri,
Kontrolieri kļūst kā zvēri.

Lai šiem atspēlētos, Tedis
Trolejbusā suni vedis,
Svārkus ģērbis tam un hūti
Tā, lai pazīt būtu grūti.

– Onkul, jūsu biļetiti! –
Onkuls klusē, kā par spīti.
Kontrolieri nolemj: bliezis,
Ja viņš galvu nepagriezīs.

Gadās braucēji, kas klaigā.
Dažam asaras ir vaigā.
Taču šis, ak, tavu postu,
Zobus atņirdzis, lai kostu!

Abi niknie kontrolieri
Projām aizlaižas kā jēri.
Zinās varoņi un bļauri:
Nevar katram bliezt pa pauri!

Arī nelaimē ir laime

Grieta rokdarbniece liela,
Viņas darbu visi liela.
Cimdus, zeķes viņa ada
Neskaitāmus pārus gadā.

Reizēm viņas draugs un palīgs
Uzvedas kā muļķis galīgs.
Vai nu pele jāķer bija
Tur, kur novietota dzija?

Pats maestro Zaķakāja
Grietas durvīm garām gāja.
Dzird viņš gauži raudam Grietu.
Jānoskaidro, kas par lietu?

Diriģents prot plātīt rokas,
Uztišanas darbi sokas,
Gars jūt garu, liesmu – liesma:
– Grietiņ, jūs kā skaista dziesma!

Tenkotājas čukstas klusi:
– Grieta vīru noķerusi.
– Vai nu runča vaina bija?
Patī cīlpā iemānija.

Vienās bailēs

Nabags guļ un krāc kā zāģis.
Bagātais, kam grezns vāģis,
Un pie tam vēl stāv uz ielas,
Nakti vada bailēs lielās.

Rādās tam, ka šķiras krūmi,
Izlien laukā tipi drūmi,
Lielas atslēgas tur rokās
Un ap viņa vāģi lokās.

Blēži visus knifus zina:
Atmūkē un iedarbina.
Vai tad briesmu signāls klusēs,
Kamēr saimnieks miegā dusēs?

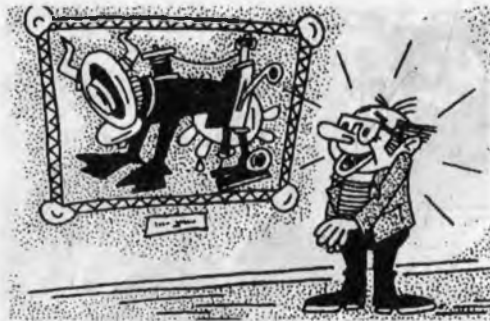

Lūk, jau aizbrauc viņa dampis!
Hugo Knābis, bikses kampis,
Izskrien pusnaktī no mājām.
Gaudo sirēna bez stājas.

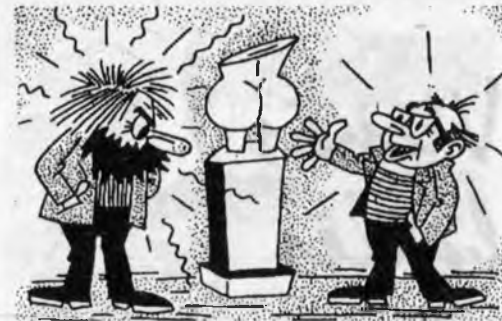

Grietas runcis, apkārt klīdis,
Sēž, uz greznā Volvo līdis
Un, kā jucis, balsī skaļā,
Mīlas dziesmu laiž tik vaļā!

Ādams izstādē

Rīgas māksliniece kāda
Savu gleznu tautai rāda.
Ādams neiztiek bez smīna:
– Vai tā govys vai šujmašīna?

Slavens tēlnieks Oto Zibens
Izstādījis darbu *Dibens*.
Ādams izdibināt rauga:
– Vai tas jūsējais vai drauga?

Bet, ja lūr uz citu sienu,
Daiļaudēja gobelēnu
Izaudusi neparasti:
Auzu maiss ar zirga asti.

Kritiķis, kā āzis blējošs,
Saka: – Darbs ir fascinējošs!
Man, to skatot, stājas elpa, –
Komēta trauc zvaigžņu telpā.

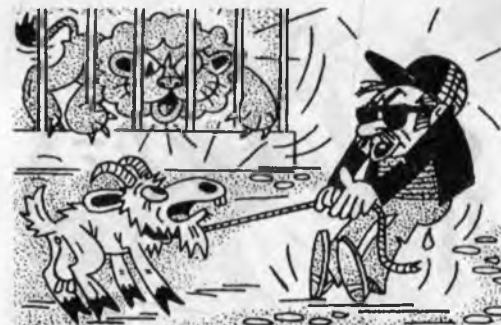

Ziedi savdabīgā traukā.
Tiešām harmonija jauka.
Ādams smeļ: – Pirms darba grūta
Laikam iedvesma te gūta!

Ekspiments

Zvēru dārzā šajā gadā
Zvēri mitinās pusbadā.
Gaļas nav un lauva raudot,
Direktoru apēst draudot.

Tedis, kas te strādāt sācis,
Ir pie gudras domas nācis:
Lauva, sakrustots ar kazu,
Ēdis sienu devu mazu.

Rītā lauva uzpūsts smagi,
Bet no kazas ragi, nagi.
Smaida nezvērs, žokļiem kustot,
Lai tik vedot vēl, ko krustot!

Direktors spļauj zilu guni:
– Tevi jāpadzen kā suni!
Kas man atlīdzinās kazu?
Tā jau alga man par mazu.

Tagad jaunais zoopētnieks
Namu pārvaldē ir sētnieks.
Nenāks atelpa par ļaunu,
Gan viņš izgudros ko jaunu.

Sulu laikā

Klāt ir laiciņš pavasarīgs,
Tagad katrs brīdis svarīgs:
Jāņem uzkožamo sainis,
Urbis pamatīgs un spainis.

Ierāvuši krietnu šļuku,
Draugi atrod bērzu smuku,
Nebūs kokam liela skāde,
Tecēs senču limonāde.

Siltā saule kausē sniegu,
Grādīgs dzēriens uzdzen miegu.
Mopsis, izvandījis saini,
Papildina sulu spaini.

– Nu jau pietiks, tek jau pāri! –
Draugi slāpes remdē kāri.
– Kas par garšu, kas par baudu!
– Tādu nenopirkt par naudu.

Mājinieki dzer un viebjas:
Tā kā smeķe, tā kā riebjas,
Tā kā čuras, tā kā fanta,
Nevar saprast, kāda manta.

Dziesma sirdi atspirdzina

Dirigēdams, Zaķakāja
Allaž dziedātājus rāja:
– Mīlie basi, dārgie alti,
Dziediet, nevis celiet gvalti!

Tagad pats viņš Grietu skolo.
Korī viņa dzied jau solo.
Bet, ja runcis blakus panāk,
Reizēm arī duets sanāk.

Grieta draugu sauc par zaķi.
Lec kā traks, kad ierauj graķi.
Sābri bažoties jau spiesti:
Ka tik neielūstot griesti!

Politika, politika...
Vai tad jums vēl neapnika
Šītās partijas un grupas?
Lai tak viņas lasās pupās!

Latvieši jau sen to zina:
Dziesma sirdi atspirdzina.
Nāciet, nežēlojiet centus,
Dziedās koris *Vīpiventus!*

Kas tik šodien neatklājas!

Nez, kas to ir izpētījis, –
Pirtnieks Žampa čekists bijis.
Čekus devis tiem, kas peras,
Vannā mazgājas vai sveras.

Kā tad tālāk viņam klāties?
Žampa zemessargos stājies.
Reiz, kad naktī mājās skrējis,
Laupitāju aizturējis.

Bet, kad blēdi gaismā vedis,
Skatās – viņa puika Tedis.
Lieku glāzi dzēris krogā
Un pie meitām lidis logā.

Žampa zemessarga ādā
Arī šodien pirti strādā.
Vienmēr uzcirties ir glīti,
Čeku sauc par bijetīti.

Nopietni, vai dzenot velnu,
Katram atrast var ko melnu.
Saspļāvis, kā saka, sauļās,
Tādēļ arī Milbergs rauļās.

Vecās tirgū

Cik to stendu, cik to būdu,
Cik tai Rīgā savests sūdu!
Trīnei uzmācas kāds ziķers:
– Pērciet, tante, garšīgs snikers!

Ādamam kāds trauku rāda:
– Djadja, spirtika ņinada?–
Tiem, kas tirgo tādas lietas,
Monopols pie vienas vietas.

Katrs paviljons līdz griestiem
Pieblīvēts ar gaļām, sviestiem,
Tauta badaina un plika,
Cenas – tīrā fantastika.

Tas, kam lati ripo ķešā,
Neaiziet no tirgus bešā.
Bet, ja pensijā ir graši,
Ko var nopirkt – spriediet paši.

Tā kā gaļai maks par vāju,
Veči nopērk vistas kāju.
Bet, kad abi pārnāk mājās,
Nav vairs arī vistas kājas.

Mīlestībai liela vara

Iecerēto mājās vedis,
Baigi varonīgs ir Tedis:
Vecīši ja celšot traci,
Abi dabūšot pa aci.

Žampa savēlk seju bargu:
– Ko tu biedē zemessargu!
Siksnu noņemt man nav grūti,
Tevi nopēršu un brūti.

Var jau atrisināt visu,
Ja vien meklē kompromisu.
– Gulēsīt līdz kāzām šķirti! –
Žampa bilst un iet uz pirti.

Pārnāk Žampa mājās vēlu,
Sieva sūdzas šim par dēlu:
Ļaudis zaimojot un Dievu,
Guļ ar brūti kā ar sievu.

Neatradis alkoholu,
Žampa uzkož *Stimorolu*,
Tūdaļ večiņai dod buču
Un šie abi iet uz čuču.

Jaunajiem nūdien nav viegli

Tedis cēlies ielu slauka,
Laimcerīte miegā jaukā
Nemana, ka kož to mušas.
Brokastis sen atdzisušas.

Nav jau tā, ka jaunie sliņķi.
Pamēģiniet uzlikt smiņķi,
Acis ietonēt un vaigus!
Pūliņus tas prasa baigus.

Tad nāk tērpu pletēšana,
Draudzenes pa starpām zvana,
Pastāstot par kādu dēku,
Krodziņu vai diskotēku.

Swilst gan kokvilna, gan vilna,
Istaba jau dūmu pilna,
Spainis ja pa rokai grābjams,
Jāglābj viss, kas ir vēl glābjams.

Allaž defekts kādā lietā
Gadās redzamākā vietā.
Ne tur ielāpu šūt iekšā.
Ne tur roku aizlikt priekšā.

1397

Grupas un čupas

Dievs, cik mums to roka grupu!
Tā kā laukos mēslu čupu.
Dauza bungas, lec kā klauni,
Brēc kā izrūnīti auni.

Grupa Šizo, grupa Freno...
Kas šīs grupas īsti vieno?
Ja tos vārdus kopā liksit,
Skaidrībā mazlietiņ tiksit.

– Būšu tava, tava, tava,
Ja tev gultā citas nava! –
Baigi gaudo Žanna Ciska,
Satrakoti erotiska.

Skaņa zālē brāž kā taifūns,
Visi sajūt baigo kaifu,
Tedis rēc un rokas svaida,
Draugam Jūlim mūli šķaida.

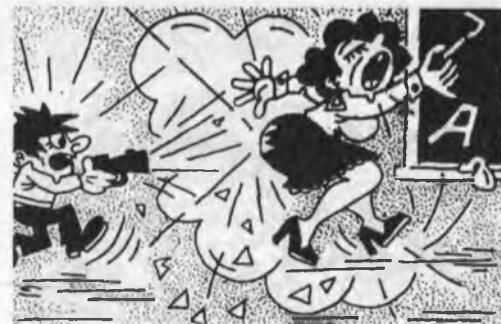
Jūlis pretī bliež cik spēka,
Kāda varza, kāda brēka!
Čupā ģitāras un pauri,
Viss okei un balle cauri.

70

Sper
tik gaisā!

Ja pret kādu naidu jūti,
Šodien atriebties nav grūti.
Vectēvu, kas puiku pēris,
Viens nupat kā gaisā spēris.

Skolotāja Milda Krika
Divnieku reiz sliņķim lika.
Nu ar ražeti tai tika
Tā, ka nevar sēdēt Krika.

Ļaudis naktīs trūkstas bāli.
Blikšķi tuvi, blikšķi tāli
Liek tiem kratīties kā rokā.
Pats Kristovskis esot šokā.

Visi Rīgas detektīvi
Noskrējušies gluži stīvi.
Terorists ir projām šmaucis,
Veikli visas pēdas jaucis.

Pēterītim jokot bauda.
Spridzekļiem tam ir vēl nauda.
Sūtīs kādu dzērājveci,
Lai tik iepērk jaunu preci!

Nāk nākdama Jāņu diena

Kas tev šodien taupīs dabu,
Ja var pelnīt naudu labu.
Andelmaņi stiepj uz Rīgu
Ieguvumu bagātīgu.

Pircējam vai slejas mati:
Viena meija – pieci lati!
Ja vēl vainags pārkamš klātu,
Tad jau pazaudēt var prātu.

Tedis pats ar lielu sparū
Nolauž brangu ozolzarū.
Kā nekā tam tēvs ir Žanis,
Tulkojumā mūsu Jānis.

Žanis Žampa viesus gaida,
Alu brūvē, spirtu šķaida.
– Latviets biju, latviets būšu! –
Dzied viņš, uzpravijis dūšu.

Senču tikumi vēl dzīvi.
Nu mēs varam ligot brīvi,
Tukšot kausu, laipni sniegtu,
Nav vairs pelšu, kas to liegtu.

Tedis laukos

Brūte aizgāja pie cita,
Tedis izmisumā krita,
Vēlāk sacīja: – Pie joda!
Lai tak viņa iet uz poda.

Sveika, putekļainā Rīga!
Tedi saimnieks tirgū līga:
Dzeršot laukos svaigo pienu,
Palīdzēšot pļaut šim sienu.

Bet, kad abi uzņem vālu,
Palīgs netiek visai tālu.
Vai nu izkopts ir par švaku,
Vai nu pļāvējs ir par traku?

Saimnieks kādu citu dienu
Liek šim sagrābt sauso sienu.
Vai tas rīks no švaka koka,
Vai tam vīram dzelža roka?

Bet, kad blakus kratās pupi,
Pilsētņieki nav tik glupi.
Kamēr saimnieks pieri dzesē,
Šis ar kundzi sienu presē.

Tādi ir tie miljonāri

Daiļo Laimceriti grābis,
Steidz uz savu jahtu Knābis.
Viņa ceļojuma plānā –
Salas Klusā okeānā.

Šodien mūsu miljonāri
Eksotisko baudu kāri.
Dod šiem kokosu un mango,
Kaislo Argentīnas tango!

Hotentotiem smaidi sejās.
Lec tie kareivīgās dejās:
– Latviešus mēs gaidām ļoti,
Tādi vēl nav nogaršoti!

Maksu piesolot jebkādu,
Knābis izglābj savu ādu.
Atstāj Laimceriti ķīlā.
Lūk, jums miljonāra mīla!

Vēstulē no tālās salas
Nelaimīgā bēdās dalās:
«Tedi, dariju tev pāri,
Izglāb mani, ja vien vari!»

Lielie manevri

«Uz ežiņas galvu liku!» –
Žampa dzied ar labpatiku.
Viņš, kā visi patrioti,
Allaž kareivigs ir ļoti.

Saka virsnieks skaidrā mēlē:
– Šodien būs mums kara spēle.
Izlūkmāku vajag slīpēt.
Iesim naktī. Nedrīkst pīpēt.

Tumsā pamatīgi svīdis,
Ierakumiem pāri lidis,
Žampa spoži nobeidz spēli,
Pārved ienaidnieka *mēli*.

Virsnieks nedod vis šim buču,
Salīdzina šo ar Ruču:
– Vai tev skaidrais prāts ardievu?
Sagūstīji istu krievu!

Visi spriež: būs jezga traka.
Taču krievi paldies saka.
Zaldātiņš ir dezertējis,
Piedzēries un mežā skrējis.

Latvieši ir solidāri

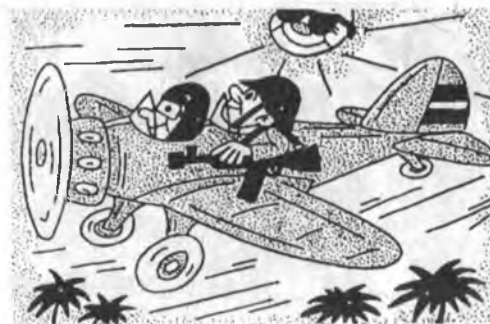
Atnes pastnieks Tedim ziņu.
Ziņa, protams, satriec viņu.
Sveika sēja, sveika pļauja,
Viņš kā Antiņš dosies kaujā!

Visa sabiedrība kājās,
Ziedojumu summa krājas.
«Latvju jaunava ir briesmās!»
Skandinieki skandē dziesmas.

Knābis pazudis kā peklē.
Policija viņu meklē.
Vai to vilnis dzelmē grābis,
Vai pa ceļam apēsts Knābis?

Operācijai tiek dota
Lidmašīna apbruņota,
Kurai meiča nelaimīgā
Steigšus jānogādā Rīgā.

Priekus aprakstīt ir grūti.
Tedis atkal apskauj brūti.
Latvieši ir solidāri,
Kad tiem svešie dara pāri!

Kas mūs nākamībā gaida?

Kāpēc Siguldā pie alām
Ļaudis plūst no malu malām?
Ja no dzīvokļiem šos dziļšot,
Šie te mājas atradišot!

Tedis divatā ar Jūli
Rāda ziņkārīgo pūlim,
Kā bez naftas un bez gāzes
Dzīvot var šais senču bāzēs.

Laimcerīte modes rāda.
Dienvidzemēs tērpā tādā
Ļaudis nevis raud, bet smaida.
Arī mūs šie prieki gaida!

Var jau arī ideāli
Cilvēks baroties ar zāli.—
Ja vien plūkt to veikli manās
Un kā četrkājainie ganās.

Dodot māksliniekiem naudu,
Teic kāds deputāts ar baudu:
– Jūsu priekšlikumu paka
Saeimai būs jāiesaka!

Gurķu simfonija

Nekrīt mūzika no gaisa,
Pati dzīve viņu taisa.
Kastroļu un vāku šķindā
Burkas stāj kā notis rindā.

Zaķakāja zižļa vietā
Vāku rulliti liek lietā.
Lēnām viņa fantāzijā
Rodas gurķu simfonija.

Simfonijas beigu daļa
Būšot neparasti skaļa:
Rībēs bungas, dimdēs šķīvji,
Dabu slavīnot un brīvi.

– Miļo Zaķīt, – saka Grieta, –
Mūzika ir laba lieta,
Klausīties to būtu jauki,
Ja vien neplīstu man trauki.

Runcis, pētot katru noti,
Šķiet, ir apmierināts ļoti.
Komponistam pirmie glaimi:
– Trauki saplīsa uz laimi!

Sēnotprieks

Čigāns lasa čigānsēnes,
Bāli dzeltenas kā mēness.
Ebrejs gailenītes kārpa,
Tajās nav neviena tārpa.

Žampa atzīst tikai bekas.
Zin viņš visas meža tekas.
Veco ierakumu vietās
Redz viņš reizēm briesmu lietas.

Atbraukusi limuzīnā,
Kāda melna dāma brīnās:
– Pašas skaistākās no sēnēm
Vietējie nez kāpēc neņem?

Kad jau grozi ir ar kaudzi,
Skrieti kilometri daudzi,
Uztankoties nav par grēku,
Lai līdz mājām pietiek spēku.

– Redziet, bērni, – kuilis saka,
– Ļaužu pēdas, ļaužu smaka! –
Jautā tēvam siventīņi:
– Kas ir cūkas – mēs vai viņi?

Nezāle neiznīkst

Kaut kur tālā, tālā malā,
Klusā okeāna salā
Cilvēks, ģērbies zvēru ādās,
Lūr, vai kuģis neparādās.

Tas, bez šaubām, Hugo Knābis.
Kailo dzīvību viņš glābis,
Apuzdzis ar bārdū dikti,
Bet nav iekārtojies slikti.

Aizņemta tam katra diena,
Kandžu dzen no kokospiena,
Dāma, ko viņš pašreiz cienā,
Viņa brūte Priekadiena.

Robinsonam bija kaza.
Knābim – bufetīte maza.
Slauc viņš naivos saliniekus,
Kuri brauc te baudīt priekus.

Vairs jau diena tā nav tālu,
Kad ar krietnu kapitālu,
Viņš uz kuģa pirmklasīga
Atkal atgriezīsies Rīgā.

Baltie un melnie

Mājās pārradies ir Knābis,
Melnu dāmu līdzī grābis.
Saucot to par Priekadienu.
Dzer tā tikai kokospienu.

Ādams lūr ar aci šķību:
– Dod nu tādai pilsonību!
Nez vēl kādus gēnus gūsim?
Melnraibi ar laiku kļūsim.

Bet, kā zināms, miljonāri
Visiem likumiem iet pāri,
Un bez pūlēm, mirkli vienā
Saņem pasi Priekadiena.

Noskaidroja policija,
Ka tur pārpratums vien bija
Un ka likumīgi Knābis
Esot dzīvību sev glābis.

Slāvu asinis mums svešas.
Tagad konflikts tālāk plešas:
Melnsais pigments duras acīs.
Gaidīsim, ko Grinblats sacīs?

Dzērvenēs

Ziema vitamīnus prasa,
Būtu ogas jāielasa,
Bet, kad ejam purvā iekšā,
Visur tantiņas jau priekšā.

Tedis māca draugu Jūli:
– Izgērbies un sarāuc mūli.
Skraidi apkārt, rokas mētā,
Sauc: «Kur mana izredzētā?»

Teātrim ir spožas sekas,
Tantiņas laiž vaļā ķekas.
– Tēviņš tas nudien ir jucis!
– Būs no trako mājas sprucis!

Draugi paliek vieni paši.
Nu tik ogas jāvēc aši,
Kamēr atkal tantes kādas
Redzeslokā neparādās.

Mājās braucot autobusā,
Tantiņa čukst balsi klusā:
– Tas, kas aizmugurē kratās,
Vairs pēc trakā neizskatās.

Smalkie talcinieki

Sakiet, kas te īsti noris?
Kartupeļu talkā koris!
Grieta – solo dziedātāja,
Pats maestro Zaķakāja.

Lai nu laucinieki brīnās –
Lec pa vagām balerīnas,
Viegļas tā kā taurenīši,
Visām rokās tupeniši.

Diži tautas mākslinieki,
Kuru vārdus minēt lieki,
Teatrālā tupus pozā
Veikli bumbujus met grozā.

Saimnieks iet gar lauka malu,
Dala talciniekiem alu.
Saimniece nes speķa raušus,
Tos no rokām izķer raušus.

Ko tur brīnīties, ka talkā
Tāda kompānija smalka.
Arī tie, kas mākslu taīsa,
Nepārtiek no svaiga gaisa.

SIA Klizma

Tedim acis prieka vizma:
Iekārtojies SIA Klizma.
Lai nu esot darbs ar smaku,
Pelnīt varot naudu traku.

Klientūra pirmklasīga –
Visa pārtikusī Rīga.
Restorānu pavārstiķi
Zarnās pārvēršas par piķi.

Melnā dāma, raudot klusi,
Bālu vīru atvedusi:
– Ēdām franču varžu kājas.
Kāpēc viņam grūti klājas?

Ko tur Tedis samaisīja,
Viņa noslēpums tas bija.
Bet, kad beidzās procedūra,
Knābis pazuda aiz stūra.

Priekadienai atkal bēdas:
Kā lai sadzen vīra pēdas?
Bija cilvēks rāmi ejošs,
Tagad holandietis skrejošs.

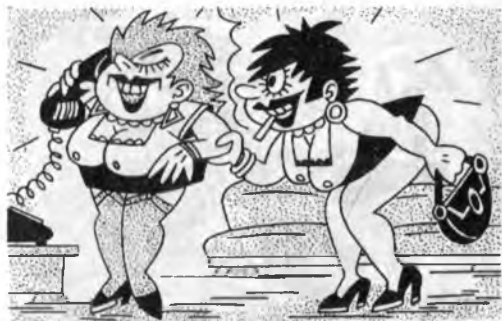
Esam Eiropā līdz kaklam

Šodien tas jau redzams aklam:
Esam Eiropā līdz kaklam.
Ielās mersedesi, fordī,
Kādos nemēdz braukt pat lordi.

Spekulanti bauda dzīvi,
Reketieri jūtas brīvi,
Laupītāji droši laupa.
Zin, ka likums viņus taupa.

Dāmas baigi eiropiskas
(Kādi dibeni un ciskas!)
Piedāvā ar pievešanu.
Firma Šekums gaida zvanu.

Ir mums eiropiski prieki,
Eiropiski bezdarbnieki.
Un pat eiropiski pļāpas
Saeimā cik uziet trāpas.

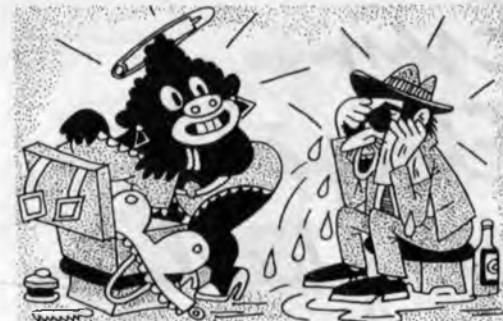

Ko par cenām sacīt varam?
Esam Eiropai jau garām.
Tikai pēteriem un jāņiem
Algas tā kā afrikāņiem.

Bankrots

Hugo Knābim vajā mute:
Nav vairs bankas *Drošā Stute*.
Vienā naktī bankrotēja,
Visa viņa nauda vējā.

Viegli nav, kad sieva melna,
Tūkstoši ir jānopelna.
Kā lai nopērk kokospienu?
Jāšķiras ar Priekadienu.

Jūras ostā intervijā
Aizbraucējai teikt ko bija:
– Jūs tie īstie hotentoti,
Jūs viens otru ēdat ļoti!

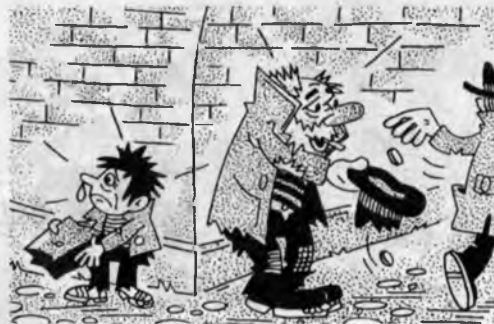

Džungļos virsaitis šai jautā:
– Kāda ir tā latvju tauta?
– Ne jau plika, ne jau melna,
Taču kašķīga pēc velna!

Hugo Knābis pat pa miegam
Dzenas pakaļ Hugo Diegam,
Kas nesēn ar saldu muti
Reklamēja *Drošo Stuti*.

Ubaglaiki

Skaistā Rīga – mūrs pie mūra,
Ubagi uz katra stūra.
Dažam iztika ir knapa,
Dažam mammas nav un papa.

Dakters krata tukšu hūti:
Slimos ārstēt ļoti grūti.
Kas pusdzīvi – badam lemti,
Beigtie ļuļot neizņemti.

Juzdama, ka makā krīze,
Ubagot iet lauku Līze:
– Kuro gadu es jau raudu,
Atdodiet man piena naudu!

Skan gan vaimanas, gan raudas.
Nav jau valdībai tās naudas.
Premjers pats, ne jau no priekiem,
Mangot brauc pie ārzemniekiem.

Kas tos parādus reiz dzēsīs?
Artavs, protams, jokus plēsīs,
Bērziņš velnu dzīs kā senāk,
Maksāt mums pat prātā nenāk!

Žampa atgūst īpašumu

Žampu dzimtas nams stāv Rīgā.
Manta visai iespaidīga.
(Blaumanis to pieminēja,
Kad par veco Žampu smēja.)

Advokāts uz pantiem rāda:
– Jums vēl, Žampa, jāpierāda,
Ka jūs esat īstais Žampa,
Kura sencis mantu kampa.

Daudz ir skraidīts, daudz ir gaidīts,
Daudz ir visur naudas svaidīts.
Nu par senčiem, kas jau kapā,
Lietā simts un viena lapa.

Žampa dzīvokļos iet iekšā,
Visur nabagi stāv priekšā.
Tie nav, draudziņ, tādi vīri,
Kas tev maksās lielu īri!

Māju guvis, Žampa zūdās:
– Labums kā no suņu būdas.
Nav man uzturēt to jaudas,
Žēl tās izniekotās naudas.

Ko mēs īsofad pasūtīsim

- Lai gan presei cena traka,
Pasūtīšu, - Žampa saka, -
Avīzi, kas aizdzen žāvas.
NC lasa pat uz lāvas!

- Neatkarīgā mūs stutē,
Ūdens nesmeļas lai mutē, -
Trīni pārlicina Ādams,
Ķešā grašus grabinādams.

Pats maestro Zaķakāja
Bilst: - Ja NC pietrūkst mājā,
Pietrūkst sabiedrības smalkas,
Nevar remdēt mākslas alkas.

Un pat bankrotējis Knābis
Atzīst, atlikumu grābis:
- NC uzlabo man dūšu.
Drīz es atkal bagāts kļūšu!

NC tikotāju pūli
Redzam, protams, arī Jūli.
Kad mēs salsim salā stiprā,
Varbūt saujosies viņš Kiprā?

Taupība ir mūsu glābiņš

Tie, kas šodien neprot laupīt,
Lai ar skubu mācās taupīt.
Ja ir grūti savilkēt galus,
Apgaismei var lietot skalus.

Kas tur raud, ka zobi klabot?
To var zibenīgi labot.
Latvijā vēl turas čuguns,
Nav vēl izdzisusi uguns.

Vectēvs, pārdzivojis krīzes,
Atceras, kā pinis vīzes,
Kad mēs bijām vēl zem cara.
Skatiet, jaunie, kā to dara!

Namamātei, kas nav glupa,
Pat no cirvja sanāk zupa.
Sauja grūbu, picka tauku,
Dieviņ, kas par smaržu jauku!

Čigāns zirgu badināja,
Ilgi neēst radināja.
Zirgam maksāja tas dārgi.
Mēs gan neesam tik vārgi!

Žampa medībās

Katrs kompartijas jefiņš,
Nieka sekretārs vai šefiņš
Skrēja ālēties ar bisi,
Kad mēs biedri bijām visi.

Tagad kungi mežā siro.
Bet vai zvēri viņus šķiro?
Zvēri dusmīgi kā senāk,
Padoties pat prātā nenāk.

Kuilis laikam badains bijis,
Žampas sviestmaizītes rijis,
It kā prasa, muti verot,
Ko šis tādu saldu dzerot?

Fināls tāds nudien nav gaidīts.
Stiprs *Royal's* neatšķaidīts,
Ja jau gāž no kātiem zvēru.
Ļaudis dzeriet to ar mēru!

Draugi slavē Žampas lomu:
Šito ģeniālo domu!
Turpmāk ņemšot līdzī visi
Rojalspirtu, nevis bisi.

Nu tā mīkla atminēta

Nevar saprast ļaužu prāti,
Kas tie ir – sertifikāti?
Pilnvērtīga nauda makā,
Vai vēl tikai naudas smaka?

Vieni atdod tos par grašiem,
Citi saka – derēs pašiem,
Dzīvokļus un zemi gūšot,
Baigie bagātnieki kļūšot.

Runcis pārsteidz Grietastanti:
Kāds tam astē sējis banti.
Bantē rakstīts akurāti:
«Kaķīša sertifikāti».

Grieta lapai uzmet skatu:
– Miļo dieviņ, tūkstoš latu! –
Skaidrs, protams, abiem Zaķiem:
Tāda naudiņa priekš kaķiem.

Bērns, kas runcim banti sējis,
Blēžu domu uzminējis:
Izspēlēt ar tautu triku,
Solīt daudz, bet iedot čiku.

Notiek brīnumainas lietas

Ir gan laiks! No vienas vietas
Notiek brīnumainas lietas:
Čekas maisos sastūķētie,
Visi izrādās ir svētie!

Godavīrs ar zagli cīnās.
Vai tad tur nav jānobrīnās:
Pulgo nevis to, kas spēris,
Bet gan to, kas blēdi ķēris.

Robežsargam redze spoža,
Dzirde teicama un oža.
Taču žūksnis papīriņu
Pēkšņi hipnotizē viņu.

Ministrs sev pili cēlis.
Katra nagla, katrs dēlis
Pirkts no paša algas tika.
Vai tad tā nav fantastika?

Nu un beidzot jāpabrīnās,
Kā tie vecīši vēl cīnās,
Iztiekot ar nieka grašiem?
Tas ir brīnums viņiem pašiem!

Necerēta tikšanās

Trīne vīru rāj un baksta,
Deklarāciju lai raksta.
Savu labumu jau gūšot,
Varbūt siltums lētāks būšot.

Liela rinda durvīm priekšā.
Cumlaks visus saukšot iekšā.
Ādamam tric rokā lapa:
– Man tak likās, ka viņš kapā.

Brīnās Cumlaks, mapi šķiris:
– Kas jums teica, ka es miris?
Mūsu suga nemirstīga,
Cumlaku ir pilna Rīga.

Ādamam nu jāpierāda,
Ka neviens to neapgādā,
Ka neko viņš nepiepelna
Un ka viņam nav ne velna.

Cumlaks apmierināts smaida:
– Viņi palīdzību gaida!
Paskraidīs un liksies mierā,
Dabūs caurumus no siera.

Kāzas – kristības

Žampiene, kā parasts, gaudās:
– Grūti laiki, maz tās naudas... –
Tedis uzstāja: – Es precos.
Kāzas būs kā laikos vecos!

Kāzas tiešām lepnas bija,
Viesi gardas mantas rija,
Sauca rūgts! un glāzes tvēra,
Jaunam pārim laimes dzēra.

Vecenes, kas visu zina,
Kāzu dienā mēles trina:
– Līgava ar vēderiņu,
Ka tik neparautu viņu.

Šoreiz viņas notrāpīja.
Tieši kāzu naktī bija
Jāsauc ātrā. Steigā lielā
Ielgriezās tā Miera ielā.

Viesi atkal glāzes tvēra
Un par troņmantnieku dzēra.
– Viņš no Žampām, būs pēc manis, –
Teica Žampa, – lai ir Žanis!

Ziemassvētku gaidās

Lai nu kā ir šogad bijis,
Katrs drusku ietaupījis.
Katrs, Ziemassvētku gaidās,
Mazlietiņ ar naudu svaidās.

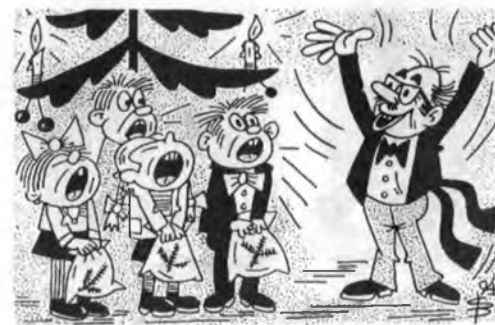
Tirgotājiem lielā pļauja:
Spēj tik latus skaitīt sauajā!
Var ar Ziemassvētku veci
Aizlaist neejošu preci.

Jauki iedegt sveces dakti,
Klusi dungot Svēto nakti,
Pajūsmot par to, kas sili
Izvēlējās, nevis pili.

Tie, kam galdā laši, zuši,
Arī drusku atmaiguši.
Sērdienišiem grašus ziedos.
(Dievs par to tiem grēkus piedos.)

Bērni dziedās balsī saldā:
– Ienaids rimis, miers lai valda...–
Vai nu rūp tiem kāda manta?
Ka tik banāni un fanta!

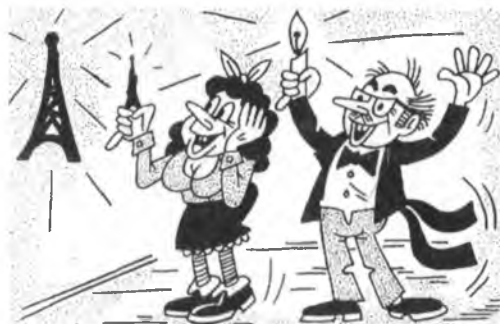
Veco gadu airvadot

Visiem noskaņa ir jauka,
Svins krīt čurkstot ūdens traukā.
Palūkosim, ko kurš lējis,
Vēlējies un izzilējies?

– Lējums izskatās pēc maka.
Varbūt kungi, – Ādams saka, –
Pensijai ko pieliks klātu?
Dievs, dod Gailim labu prātu!

Grieta klusi lolo domu
Redzēt Parīzi un Romu.
Kori, ko maestro vada,
Visur gaidīs jaunā gadā.

Troņmantnieku mājās vedis,
Svinu kausē arī Tedis:
– Cūka! Tātad cūkas laime.
Zels un kuplos Žampu saime.

Artavs nav sev laimi lējis.
Laimīgs viņš, ka gardi smējis.
Bērziņš uzsāk: – Tur es dzēru...–
Viss ir labs, kas ir ar mēru.

Faint, illegible text block below the first illustration.

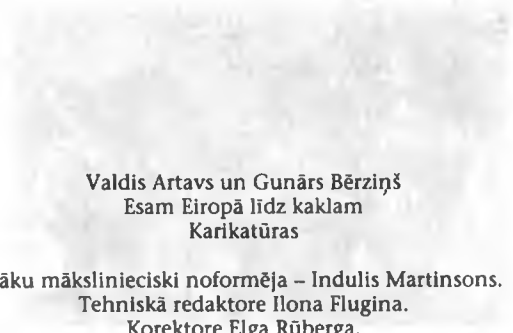
Faint, illegible text block below the second illustration.

Faint, illegible text block below the third illustration.

Faint, illegible text block below the fourth illustration.

Faint, illegible text block below the fifth illustration.

Faint, illegible text block below the sixth illustration.

Valdis Artavs un Gunārs Bērziņš
Esam Eiropā līdz kaklam
Karikatūras

Vāku mākslinieciski noformēja – Indulis Martinsons.
Tehniskā redaktore Ilona Flugina.
Korektore Elga Rūberga.
Datorā tekstu ierakstīja Regīna Reķe.
Maketēja Anita Krūze, Antra Balka.

Parakstīta iespiešanai 1.XII 94. Ofseta papīrs. *Balt Stone Serif* garnitūra. Ofsetiespiedums. 3 loksnes.
Metiens 20 000 eks. Līgumcena. Izdevēja SIA NC LV-1081, Rīgā, Balasta dambī 3. Licence 0053.
Iespiesta a/s Preses nams tipogrāfijā LV-1081, Rīgā, Balasta dambī 3. Pasūt. Nr.1438.